

[Grønning.]

ikke øjner Mulighed for at kunne opfylde Leveringspligten, da kan det være fristende at slaa over paa mere givtige Afgrøder end Korn og saa falde tilbage paa Forbeholdsretten, men det er min Opfattelse, at Loven bør formes saaledes, at Forbeholdsrettens Benyttelse bliver Undtagelsen og den fulde Aflevering bliver Regelen. Med de hidtidige Erfaringer for Øje tror jeg ogsaa at kunne sige, at det er i Statens Interesse, at dette sker. Man har Indtryk af, at jo flere der afleverer, jo færre der tager Forbehold, des bedre gaar hele denne Lovgivning, og det er klart, at des lettere maa ogsaa Byrden blive for den enkelte.

Hvad Priserne angaar, skal jeg sige, at naar man ved Prisansættelsen for den sidste Ottendedel, den, der medgaar til Industri og Transportformaal, og den, der er vanskeligst at præstere, har foreslaaet at honorere denne Ottendedel med en højere Pris end den øvrige Leverance, saa er det et Princip, som forekommer mig at være rigtigt. Man bør nemlig gennem denne Lovgivning tilskynde Landmændene til at opfylde deres Leveringspligt i videste Omfang.

Om Prisspørgsmaalet i øvrigt kan jeg slutte mig til den højtærede Ministers Udtalelser i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det hedder, at der ikke har været fremsat Krav om Forhøjelse af Prisen paa den Del af Kornet, der skal gaa til Befolkningens Ernæring, idet der er vist Forstaaelse for den samfundsmæssigt uheldige Virkning af en Prisforhøjelse paa de elementære Livsfornödenheder. Jeg ønsker at tilføje, at det er et meget betydningsfuldt Bidrag, Landbruget herigennem yder til at holde Prisniveauet nede, da en à jour-Føring af Kornpriserne vilde have medført en Forhøjelse af Priserne over hele Linien med 3—4 Kr. pr. 100 kg. Nu nøjes man med en Forhøjelse af Prisen paa det egentlige Industri-korn, en Ordning, som jeg ganske kan tiltræde.

Ligeledes kan jeg tiltræde, at man gør Forbeholdsretten mindre tilløkkende ved at formindske det Kvantum Korn — fra 400 til 300 kg —, som den enkelte Landmand kan forbeholde sig til Kreaturer over 2 Aar. Det skal ikke være en Forretning at gøre Forbeholdsretten gældende, og den Skærpelse af Reglerne herfor, som nu foreslaas, vil forhaabentlig vise sig effektiv. Byrderne, som Kornafleveringen paalægger Landbruget som Helhed, er, som nævnt, meget betydelige, og kun ved en rigtig og rimelig Fordeling af disse Byrder kan de bæres

uden alt for store Forstyrrelser i Landbrugets nuværende Driftsforhold.

I øvrigt er der jo en Mængde forskellige Interesser, som griber ind i Kornloven. Jeg skal nævne de Spørgsmaal, der vedrører Kornets Omsætning. Der har vi en Del handlende, som gennem de sidste Aar har været daarligt stillede, fordi deres Handel hidtil har ligget paa Udlandet, men under de nuværende Forhold er de trængt ud af deres Erhverv. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, om der ikke var Mulighed for paa en eller anden Maade at knytte dem til Omsætningen, som den nu ligger.

Med Hensyn til Saasædspørgsmaalet lykkedes det i Slutningen af Vinteren at naa til en forholdsvis antagelig Ordning. Det skete maaske lovligh sent, men vi naaede dog frem til den, og det lægger jeg megen Vægt paa, for ikke mindst i den nuværende Tid, hvor enhver Produktionsmulighed maa udnyttes, gælder det jo om, at de størst mulige Arealer besaas med den bedst mulige Sæd. Og da vi her i Landet har baade Landmænd og Saasædsfirmaer, der i Samarbejde er i Stand til at præstere det fortrinlige paa dette Omraade, gælder det ogsaa om, at man rent prismæssigt lægger Forholdene saaledes til Rette og letter Omsætningen for den gode Saasæd saaledes, at den kan trænge ud til de flest mulige Bedrifter. Jeg er altsaa tilfreds med det Fremskridt, der er naaet paa dette Omraade i indeværende Aar, og jeg forstaa da ogsaa den højtærede Ministers Bemærkninger om Saasæden saaledes, at man i det kommende Aars Kornordning vil tillade, at der kan ydes et ekstra Tillæg til den gode Saasæd. Paa dette Omraade mener jeg ikke man skal være for kneben, for vil man sikre sig god Saasæd, koster den mere at producere, kontrollere og rense, og det medfører nu engang en højere Pris, som alle, ogsaa Forbrugerne, er vel tjent med at betale. Med Hensyn til Frihandelskornet er der jo truffet den Ordning i Forslaget, at naar en Landmand har opfyldt sin Leveringspligt, har han fuld og hel Dispositionsret over den Kornmængde, han faar tilbage. Det er i Forhold til den nuværende Ordning et Fremskridt, som jeg tillægger meget stor Betydning; maaske bliver det ikke saa store Kvantum Korn, det kommer til at dreje sig om, men det er en Tilfredsstillelse for den Landbruger, som har opfyldt sin Pligt over for Samfundet helt og fuldt, at Resten af hans Avl saa staar til hans egen Raadighed. Det er et af de Fremskridt, som vil lette Gennemførelsen af den kommende Ordning.